

[Landbrugsministeren.]

havde nævnt det, for naar det ærede Medlem siger, at det har ingen Betydning, hvorledes man stiller sig her, behøvede man egentlig ikke at svare paa det, han fremfører. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa den samme Tankegang og kunde tænke sig at gaa med til at garantere Produktionsprisen for Smør. Jeg har ogsaa Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Kyed udtalte sig i samme Retning. Jeg vil for det første her spørge: Hvor er den gamle Liberalisme, man har talt saa meget om fra de Herrers Side, og som jo ogsaa . . . ja, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller holdt jo lidt igen, men helt fri for liberalistisk Tankegang angaaende Erhvervenes Stilling kan det ærede Medlem vist ikke sige sig. (*Christmas Møller*: Nej, saadan halvliberal). Ja, halvliberal, men naar man vil garantere Produktionsprisen i Landbruget, saa tror jeg ikke, der er hverken Halv- eller Kvart-liberalisme tilbage. Jeg vil derfor sige som det ærede Medlem Hr. Holstein — maaske vil jeg sige det med færre og med andre Ord: Skræv nu ikke videre, end Bukserne kan holde. Jeg føler mig overbevist om, at hvis man foregøgl Landmændene noget i den Retning, vil det vise sig fuldkommen umuligt at indfri det. For hvad er Produktionsprisen? Tror man, at man nogen Sinde bliver enig om, hvad der er Produktionsprisen for de enkelte Varegrupper og de enkelte Produktionsgrene inden for Landbruget? Jeg tror det ikke. Og naar man taler om Ligestilling med andre Erhverv, hvor er saa den Ligestilling, der vilde fremkomme, hvis man kunde faa fastslaaet, hvad der er Produktionspriserne, og bagefter kunde gennemføre dem? Jeg tror, at ingen af Delene kan man gøre. Men lad os sige, at man kan det. Hvor er saa *Ligestillingen* med andre Erhverv? Hvor findes de Industrierhverv, Haandværkserhverv, Fiskerierhverv eller andre Erhverv, inden for hvilke Staten har garanteret Produktionspriserne? Der er sikkert ingen.

Jeg vil dernæst spørge: Skal den Pris, som garanteres, gælde, uanset om det paa-gældende Erhverv producerer betydeligt mere, end der kan afsættes? Hvis man nu kan afsætte, lad mig sige 4 000 t Smør om Ugen til en Pris, som man ved forskellige Foranstaltninger har faaet bragt op til Produktionsprisen, saa er det jo en stor Fritelse for Landmændene at producere 5 000 t. Skal man saa ogsaa garantere Produktionsprisen for dem, selv om man ikke kan afsætte de 1 000 t? Eller, hvis der kan afsættes 80 000 Svin om Ugen, og Landmæn-

dene ønsker at producere 100 000, skal de saa ogsaa have Produktionsprisen paa de sidste 20 000? Vi har ikke ringe Erfaringer i saa Henseende, idet vi for 2—3 Aar siden ikke kunde afsætte ca. Trediedelen af de Kreaturer, som Landmændene førte frem til Slagtning hver Uge. Er det Meningen, at man skal garantere Produktionsprisen for Kreaturer, selv om man kun kan afsætte 7 000 om Ugen som den Gang, og der staa 3 000 tilbage? Ja, jeg kan i alt Fald ikke overskue, hvorledes det skulde kunne lade sig gøre paa en forstandig og forsvarlig Maade.

Endvidere vil jeg gerne spørge, hvorledes man har tænkt sig det, hvis der er en Produktionsgren, der giver et betydeligt Overskud. Er det saa Meningen, at Staten, der har garanteret Produktionsprisen paa de Varer, hvor der er Underskud, af den Del af Produktionen, der giver Overskud, skal have tilbagebetalt sit Udlæg? Der er f. Eks. Svineproduktionen for Øjeblikket. Skal de paagældende Landmænd her betale 30—40—50 Kr. tilbage, hvad man nu bliver enig om er Produktionsfortjenesten paa en Gris? Ja, det er jo Konsekvenserne af det, de Herrer taler om, naar man vil garantere Produktionsprisen.

Og endelig til syvende og sidst vil jeg sige, at man maa jo gøre sig klart, at hvis dette gennemføres, bliver Landmændene en Slags Statsembedsmænd. Jeg melder mig i alt Fald fra i den Konkurrence med at vifte med Lygtemænd over for Landbruget, som der her er Tale om. Jeg tror, det er klogere, at man taler om Realiteterne, om de Erfaringer, man har gjort med Hensyn til, hvorledes man kan forbedre Landbrugets Økonomi, og det var derfor, jeg i Gaar nævnte en Række Foranstaltninger, der var gennemført i de sidste 3—4 Aar, i den Tid, Landbruget har været udsat for de store Vanskeligheder, og paaviste, hvorledes disse Foranstaltninger har bidraget i høj Grad til at forbedre Landbrugets Økonomi.

Jeg hører nok i Dag, at der er en Del af de ærede Talere, der har været misfornøjet med mine Oplysninger. Der er ingen, der har kunnet rokke ved disse Kendsgerninger, naturligvis, men man er misfornøjet med Tallene, man beklager, at jeg ikke har ført dem helt ned til 1914 eller til 1929. Det er der jo ingen Anledning til. Jeg ved ikke, hvorfor man skal lulle sig hen i den gamle Tilstand under Guldalder-tiden for Landbruget, for det nytter jo ikke noget, der er næppe nogen, der tror, at vi igen opnaar Højkonjunkturer som dem, vi havde